

Klawweri meister, kes haigusse läbbi ihho ja waimo polest jo nõdraks lainud, ei sanud vettisise juttust orru, mõtles, et ta ehk wahhest head tahhab sowida. Agga naesterahwa jutto järrele moistis minno sõbber warsti kawwalust ärra, küsis: Ous teil selle klawweri meistri käest middagi pärrida? Pettis ehmatas. Klawweri teggiale ütles mo sõbber: Meie olleme sõbrad selle mehhega, kes pari aasta eest teie jures ellas, — nimmetas mo nimme ja rakis minnust mõnda muud. Oh Summal! õhkas klawweri teggia, ma tahhan teile räkida. Se herra on mulle selle klawweri peäle 40 rubla laenand, ja ma ei joua temmale ärramaksta, ennego klawweri ollen ärramünud. Müüd ta tahhab sedda tühja hinna eest sada, ehk lubbab auksjoni peäle anda. Siis same õigeks, ütles mo sõbber, ma ollen tulnud teie jure üht klawwerit tellima ja tahhan teile hea melega ühhe ossa ette maksa. Siin on 40 rubla, et woite selle mehhega tassa sada. Teine sai omma rahha ja piddi omma teed minnema. Siis

rakis mo sõbber, et ta minno sanna peäle omma sakste jures tellinud 100 rubla ette maksmisseks, et ta woiks tõle hakkata, ja andis ka need 60 rubla ta kätte. Se klawwer piddi 150 rubla wäärt tehtud sama.

Klawweri meister kulas ja ei lausund sanna, agga filma wessi jooksis mõda palgid mahha. Mo sõbber läks ärra, agga rõõm ja õnnistamissed jäid maiasse. Sesuggune ärraminne on tõeste õnnistus! Oh et iggaüks meie seast üksford sestfinnatsest maailmast nenda ärra saaks mindud.

Monne hea nädala pärast olli klawwer seäl, kuhho sedda tellitud, olli hopis illusam ja parrem kui olli arwatud. Tännolik meel ja rõõm ollid jo tõ jures abbiks ja nõuks olnud. Ta sai omma 50 rubla ja 30 rubla weel peäle sedda. Sedda rõõmo!

Selsammal õhtul olli nende sakste jures suur wõeraspiddo, ja uus klawwer piddi omma heält kuulda andma. Ja et iggaüks sedda 200 rubla wäärt ütles ollewad, siis